

SIDNEY

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen.net)

Betekenis

- 1] Engelse naam, die teruggaat op het Keltisch. De betekenis is niet duidelijk.
In de vroege middeleeuwen waren er al Keltische heiligen die zo heetten. In Cornwall, de landstreek in het uiterste zuidwesten van Engeland ligt een plaatsje Sithney, dat genoemd is naar een heilige die daar al van oudsher wordt herdacht en gevierd.
- 2] Verbastering van de plaatsnaam La Sydenye in Surrey, Engeland.
In de 16e en 17e eeuw woont er een beroemde familie Sidney in Engeland, o.a. bekend door de Engelse dichter Sir Philip Sidney (1554-1586). Hun naam gaat terug op het bovengenoemde plaatsje.
Het is niet ongebruikelijk dat voornamen worden ontleend aan aardrijkskundige plaatsnamen of omstandigheden. Maar ilk vermoed dat het in dit geval juist andersom is. De aardrijkskundige namen zijn verbasteringen van de mannennaam Sithney. De betekenis van die naam zou dan luiden: 'uitgestrekt weiland dat door een bron wordt bevoeid'.
De Australische stad Sidney werd genoemd naar Viscount Sidney (1733-1800), staatssecretaris in de tijd dat de stad werd gesticht.

Varianten

Senseus(M-E), Sensidinus(M-E), Sezni(M-E), Sid (eng), Siddie (ame), Siddy (ame), Sideninus(M-E), Sidinius(M-E), Sidninus(M-E), Sidony (ier), Siduinus(M-E), Sinninus(M-E), Sitheny(M-E), Sithne(M-E), Sithney (M-E), Sithninus(M-E), Sithnius(M-E), Sithuinus(M-E), Syd (ame), Sydeny(M-E), Sydney (eng), Sydniinus(M-E), Sydynyny(M-E), Sythyninus(M-E).

ame: amerikaans; eng: engels; ier: iers; M-E: middeleeuwen.

Bijzonderheden

Volgens zeggen werd Sidney in Engeland als voornaam populair door toedoen van Algernon Sidney (1622-1683), earl van Leicester; uit bewondering voor deze man begonnen mensen uit de kringen van de Whigs hun jongens naar hem te vernoemen.

[De Whigs zijn sinds 1680 naast de Tories de grootste politieke partij in Engeland. In de 18e eeuw vertegenwoordigden zij de rijke kooplui van de steden. Zij waren er warm voorstander van dat er steeds een protestant op de Engelse troon zou zetelen. Rond 1830 beginnen zij zich 'liberalen' te noemen.]

Vandaar dat Sidney als voornaam niet ongewoon was in de 18e en 19e eeuw. Sedert het begin van de twintiger jaren van de 20e eeuw raakte hoe langer hoe meer in onbruik.

Halverwege de jaren 50 kreeg deze naam weer bekendheid door de filmster Sidney Poiter.

Wellicht is het aan hem te danken dat deze naam in de 80-er jaren weer populair werd bij zwarte Amerikanen.

Van de verkorte variant 'Syd' wordt opgemerkt dat hij zeer zelden voorkomt.

Eén van de zangers van de Amerikaanse popgroep Pink Floyd heet Syd.

De variant Sydney wordt gebruikt door Charles Dickens in zijn *'Tale of two Cities'* (1859)

*

Sezni (ook Sithney) van Bretagne, Frankrijk (ook van Sithney, Cornwall); bisschop;

+ ca 560. Feest 6 maart.

Van hem wordt verteld dat hij afkomstig was uit de buurt van de Ierse stad Limerick, waar hij bisschop was. De plaatselijke overlevering vertelt dat hij in 477 aan land kwam in de monding van Quillimadec in gezelschap van zeventig leerlingen. Na enige omzwervingen koos hij de plek van de huidige kerk te Guissény als definitieve woonplaats.

Daar is een legende aan verbonden. Hij zou met zijn gezelschap Brévélair hebben gelooft wie zich voorgoed zou vestigen in Kerlouan. Het lot viel op Brévélair; zo komt het dat hij de patroon is geworden van die plaats. Sezni zei dat hij zich zou vestigen op de plek waar zijn hamer neer zou komen. Hij wierp hem zo ver mogelijk van zich af in zuidelijke richting. Hij vond hem terug twee kilometer verderop in een katoenveld dat juist volop in bloei stond. Daags daarna kon de katoen al geoogst worden! Dat was de plek waar thans de kerk staat van Guissény. Hij zou op honderdzevenentwintigjarige leeftijd gestorven zijn in het jaar 527 (of 529). De overlevering vertelt dat er monniken uit Ierland kwamen om zijn lijk op te halen en het terug te brengen naar het bisdom waar hij oorspronkelijk vandaan kwam. Maar toen zij het wegnamen, begonnen de klokken van het kerkje vanzelf te luiden. Achtervolgd door de plaatselijke bevolking zetten de monniken van overzee het op een rennen, en zo verloren ze onderweg een arm van het lijk. Deze arm wordt tot op de dag van vandaag in de kerk van Guissény bewaard als een kostbaar relikwie.